

Настоящият трудъ е една отъ малкото книжевни продукции, които се появяватъ у насъ, отговарящи действително на една нужда. Този трудъ е широко замисленъ и умѣло изпълненъ; той представлява едно историческо изследване, каквото само добре школуванъ теоретикъ на журнализма можеше да ни даде. Авторътъ, г. Д-ръ Андреевъ, ученикъ на покойния Карлъ Бюхеръ — единъ отъ основателитъ на науката за журнализма въ Германия — е проследилъ тукъ първомъ пжтищата и каналитъ, по които още въ старо време у насъ сж се разнасяли новини. Знаейки добре, какви сж елементитъ, влизащи въ състава на единъ вестникъ, г. Андреевъ се вглежда въ миналото ни и дири на българска почва да опредѣли тѣхния първоначаленъ видъ. Авторътъ посочва — и, мисля, съ право — на каравансарайтъ, на частната кореспонденция и календаритъ, като на най-важни фактори и преходни моменти въ предисторията на нашия журнализмъ. — Изследователътъ, следъ това, е преминалъ къмъ първитъ периодически издания. Той описва подробно историята на всѣко издание; разглежда по единъ напълно обективенъ начинъ тѣхната политическа и културно-просвѣтна роля, изтъква вещо и старателно характернитъ особености на всѣко отъ тѣхъ — като се стреми главно да покаже, какъ постепенно и у насъ се обособяватъ и установяватъ разнитъ журналистични жанрове: начина, сиречъ, по който съ време и нашето българско общество е дошло до единъ по-сложенъ и диференциранъ журнализмъ. -- На края, г. Андреевъ въ отдѣлни глави е разгледалъ организацията и техниката на печата ни презъ предосвободителната епоха, както и отношенията на турската властъ спрямо последния.

Съ тия нѣколко думи давамъ, мисля, една обща представа за характера и достоинствата на настоящата студия. Къмъ казаното искамъ само да добавя още следното. Книгата на г. Андреева е написана леко, увлѣкателно, писана е съ най-добро чувство къмъ дѣлото на нашитъ стари дейци; а и като композиция е издържана. Но освенъ това — освенъ т. е. всички други качества и достоинства, които притежава тази книга, тя има и това, което особено повдига стойността ѝ: върху едни сами по себе си значителни културни прояви на нашия животъ изследователътъ въ случая е съумѣлъ да приложи голѣми общоевропейски масщаби. Г-нъ Андреевъ